

Utplåning : ett sönderfall

Författare: **Thomas Bernhard**
Utgivningsdatum: **2015-06-10**
Antal sidor: **580**
Upplaga: **1**
Förlag: **Bokförlaget Tranan**
ISBN: **9789187179570**

- [Utplåning : ett sönderfall.pdf](#) [PDF]
- [Utplåning : ett sönderfall.epub](#) [ePUB]

»Som läsare har man ofta känslan av att befinna sig inne i en grotta där fullständigt mörker råder och allt man har att navigera efter är den där hypnotiskt mässande rösten som hela tiden tycks komma från en annan position i rummet.

Man vill inte att den någonsin ska tystna, den där rösten.« DN, Jens Christian BrantÅtta dagar efter att han deltagit i sin systers bröllop på familjegodset Wolfsegg, tvingas Franz-Josef Murau återigen lämna sin självvalda exil i Rom och vända tillbaka till Österrike. Hans föräldrar och bror har omkommit i en bilolycka och begravning ska hållas. Som familjens svarta får är Murau nu arvtagare till det storslagna godset där hans far, före detta medlem i nazistpartiet, och hans mor, älskarinna till ärkebiskopen Spadolini, levit traditionsbundet men smaklöst. För att slutgiltigt kunna bli fri från Wolfsegg och allt han förknippar därmed, påbörjar Murau en rapport som ska utplåna allt som den beskriver.Österrikaren Thomas Bernhard (1931-1989) är en av efterkrigstidens viktigaste europeiska författare. UTPLÅNING: ETT SÖNDERFALL från 1986 är den sista roman han skrev. Med sitt häpnadsväckande intensiva och musikaliska språk anses den av många vara hans mästerverk. Det är en uppgörelse inte bara med Österrike och dess nationalsocialistiska arv, utan med hela vår moderna värld.Med efterord av Martina Lowden.Översättning av Margareta Holmqvist, som var Thomas Bernhards första svenska översättare.»Musikaliteten hos Bernhard brukar framhållas, hur han driver ordmassorna och får dem att bölja medan de grundligt präntas in. Upprepningens skönhet är betydande också i Utplåning och det är fantastiskt att ta sig fram genom dess ofantligt tungrodda, långa, bisatsbemängda meningar (så intensivt korrekt översatta till svenska) och inse att här ges inga alternativ, ingen dialog, bara återgivet tal och tankar.« Aftonbladet, Barbro Westling»Läsaren dras till Bernhards litterära röst, till hans anarkism och cynism, till hans intelligens och

kompromisslöshet. Han talar när andra tigger, säger det som inte ska sägas, kommer in i unkna rum som en frisk bris och rensar upp. Det är upplivande. Det är helt och hållet storslagen litteratur.« UNT, Mats O Svensson
Ur
Utplåning: Om de mina inte funnes utan endast murarna innanför vilka de lever, hade jag den gången sagt till Gambetti, skulle jag uppleva Wolfsegg som en lyckans ort, ty den svarar mot min själ som ingen annan. Men jag kan ju inte avskaffa de mina för att jag vill det, hade jag sagt. Tydligt hör jag mig säga denna mening, och det fruktansvärda som den nu innebar till följd av mina föräldrars och min brors faktiska död fick mig, där jag alltjämt stod vid fönstret och tittade ner på Piazza Minerva, att än en gång högt uttala denna mening. Då jag nu tämligen högt och med en rent teatralisk effekt upprepade meningen, som jag den gången inför Gambetti hade uttalat med den största motvilja mot de berörda, Men jag kan ju inte avskaffa de mina för att jag vill det, så som om jag vore en skådespelare som skall repetera meningen, eftersom han skall föredra den för ett större offentligt auditorium, desarmerade jag den ögonblickligen. Den var med ens inte längre förödande. Denna mening, Men jag kan ju inte avskaffa de mina för att jag vill det, hade dock snart åter trängt i förgrunden och behärskade mig. Jag ansträngde mig att tysta den, men den lät sig inte kvävas.

Hanna Krall: Hinna före Herren Gud I ett mästerligt litterärt collage konfronterar Hanna Krall hjärtskirurgen Marek Edelman med hans förflutna som. Kommande titlar. Här finner du information om våra kommande titlar. För mer information om en specifik titel är du välkommen att mejla oss på info@tranan.nu. Befriade från skolan:

SKRÄDDARSÅNGEN (Jan Hammarlund 1970) Min bästa vän var skräddare, han sydde sina kläder själv och han bodde i ett eget hus, utanför. ROBERTO BOLAÑO föddes 1953 i Chile och dog 50 år gammal på ett sjukhus i Barcelona i väntan på en levertransplantation. Han var redan då en av den.